

*Ανοιξε τὴ γαστέλλα μου τὴ μαυραραχνιασμένη
καὶ δῶσ' τ' οὐλα τὰ ροῦχα σου κι οὐλα τ' ἀσημικά σου
Κρήτ. (Βιάνν.) — Ποίημ.

*Ἦρθε ἀπ' τὴν Πόλι νεὸς πρᾶματεντῆς
μὲ δαλεχτὴ πρᾶμάτεια | μ' ἀσημικά καὶ χρυσικά
καὶ μὲ γλυκὰ καὶ μαῦρα μάτια

ΙΓρυνάρ. ἐν Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 66.

ἀσημῖς ἐπίθ. Λεξ. Πρω. Δημητρ. ἀσημῖος Λεξ. Βλαστ. 347. Οὐδ. ἀσημῖ σύννηθ.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσῆμι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίς.
*Ὁ ἔχων ἀργυροῦν χρῶμα σύννηθ.: Χρῶμα ἀσημί. *Ἀση-
μὶ καππέλλο - φόρεμα σύννηθ. Φύλλα ἀσημιά ΑΚαμπάν. ἐν
Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 131. Πῆγαν 'ς τὴ χάρι της σωρὸ τ' ἀση-
μιά τάματα Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.

Φουστανελλίτσα φόρας ζυγισμένη
καὶ κάλτσες καὶ τσαρούχια φουντωτά,
παραγγελιά ἀπ' τὰ Γιάννενα φερμένη,
γαντζούδια Πρεβεζάνικα, ἀσημιά
ΜΜαλακάσ. ἐν Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 221.

ἀσημίτικος ἐπίθ. *Ἡπ. Κάρπ. Χηλ. Χίος — Λεξ. Βλαστ. 347 ἀσημίτικος Χίος (Καρδάμ.) ἀσημίδικος Χίος (Δαφν.) ἀσημητικός Πελοπν.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσῆμι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτι-
κος. *Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

*Ἀργυροῦς ἐνθ' ἄν.: Φούντα ἀσημίτικη Κάρπ. Κούππα
ἀσημίτικη Χίος Λαχτυλίδια ἀσημίτικα αὐτόθ. || *Ἀσμ.

Νὰ χτίσουν ἀργυρὸ λουτρὸ | μὲ σιντριβόλια δεκοχτῶ
μὲ γοῦρνες ἀσημίτικες, | ὁμορφες καὶ ζαρίφικες
Χηλ.

Βέργα μου -ν- ἀσημίτικη, σπαθί μου διαμαντένιο
*Ἡπ.

Καλῶς το τὸ σεντούκι μου τ' ἀσημοκλειδωμένο,
πῶς τ' ἄφηκ' ἀσημιτικό, τό 'βρα μαλαματένιο
Πελοπν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀσημένιος Α 1.

ἀσημο - σύννηθ.

Θέμα τοῦ οὐσ. ἀσῆμι.

Συντίθεται ὡς α' συνθετ. συνήθως ἐν τῇ ποιήσει 1)
Μετ' οὐσιαστικῶν πρὸς δήλωσιν α) *Ὅτι εἶναι τι ἐξ ἀρ-
γύρου κατεσκευασμένον, οἶον: ἀσημάγκιστρο, ἀσημόβολο,
ἀσημόζωνη, ἀσημοθήκαρο, ἀσημόκλειδο, ἀσημοκούδονο, ἀση-
μόπαιδο, ἀσημοπαρᾶς, ἀσημοποκάμισο, ἀσημόσουρμα, ἀσημότελο
κττ. β) *Ὅτι εἶναι τι δι' ἀργύρου κεκοσμημένον, οἶον:
ἀσημοκουμπούρα, ἀσημομάχαιρο, ἀσημομαχραμᾶς, ἀσημόσπα-
θο, ἀσημοτραχηλιά κττ. γ) *Ὅτι ἔχει τι χρῶμα ἀργυροῦν,
οἶον: ἀσημόλευκα, ἀσημομέταξο, ἀσημομπογιά, ἀσημόσκοι,
ἀσημοφέγγαρο κττ. δ) *Ὅτι ἔχει τι σχέσιν πρὸς τὸν ἀργυ-
ρον, οἶον: ἀσημόνερο, ἀσημόσκοι κττ. 2) Μετ' οὐσιαστι-
κῶν πρὸς σχηματισμὸν ἐπιθέτων δηλούντων τὸν ἔχοντα
ἀργυροῦν ἢ ἀργυρόχρουν τὸ ὑπὸ τοῦ β' συνθετικοῦ σημαι-
νόμενον, οἶον: ἀσημόθωρος, ἀσημομάνικος, ἀσημοπρόσωπος,
ἀσημόστηθος - ἀσημοστήθω κττ. 3) Μετ' ἐπιθέτων πρὸς
δήλωσιν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ β' συνθετικοῦ σημαινόμενον γίνε-
ται δι' ἀργύρου ἢ ἀργυροῦ ἀντικειμένου, οἶον: ἀσημοβουλ-
λωμένος, ἀσημογανωμένος, ἀσημοζυμωμένος, ἀσημοκαμαρωτός,
ἀσημοκέντητος, ἀσημοκλειδωμένος, ἀσημοχτισμένος, ἀσημό-
χυτος κττ. 4) Μετὰ ρημάτων πρὸς δήλωσιν α) *Ὅτι
γίνεται τι δι' ἀργύρου, οἶον: ἀσημοδένω, ἀσημοκαπνίζω,
ἀσημοστολίζω κττ. β) *Ὅτι ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἀργυρον,
οἶον: ἀσημοβροντῶ, ἀσημοφέγγω, ἀσημοφέρνω κττ.

ἀσημόβεργα ἢ, *Ἡπ. Πελοπν. (Λακων.) ἀσημό-
βιργα Θεσσ. (*Ὀλυμπ.) Στερελλ. (Παρνασσ.)

*Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσῆμι καὶ βέργα.

*Ἀργυρᾶ ράβδος ἐνθ' ἄν.: Τὰ παλαιὰ τὰ παλάτια εἶχαν
παράθυρα φραγμένα μ' ἀσημόβεργες *Ἡπ. || *Ἀσμ.

Νὰ τοὺν δείρουνι 'ς τὰ πόδια μ' ἀσημόβιργις,
νὰ τοὺν δείρουνι 'ς τὰ χέρια μὲ τριαντάφυλλα

*Ὀλυμπ.

Βέργα μου, ἀσημόβεργα, κυπαρισσοῦ φουντάνι,
νὰ ζήσ' οὐ βασιλέας μας κ' ἱμεῖς ἄς πάμ' κουρδάνι

Παρνασσ.

ἀσημοβεργεττάκι τό, Νάξ. (*Ἀπύρανθ.)

*Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσῆμι καὶ βεργέττα καὶ τῆς καταλ.
-άκι.

*Ἀργυροῦς δακτύλιος: *Ἀσμ.

*Ἀσημοβεργεττάκι μου, 'ύρου τριύρου τζένια,
μὲ τὴ γαρδιά μου σ' ἀγαπῶ, μόνο μὴν ἔχῃς ἔγνοια
(τζένια = διακοσμήσεις).

ἀσημοβέργινος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀσημοβέργενος Νίσυρ.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσημόβεργα καὶ τῆς καταλ. -ινος.

*Ὁ ἐξ ἀργυρῶν ραβδίων κατεσκευασμένος: *Ἀσμ.

*Ἀσημοβέργενο κλονβί μου κάμαν νὰ καθίσω
νὰ μὴ συναπαντιεῖσθε γιὰ νὰ σὲ λησμονήσω.

ἀσημόβολο τό, ἀμάρτ. ἀσ'μόβολου Στερελλ. (Ναύ-
πακτ.)

*Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσῆμι καὶ βόλι.

*Ἀργυρᾶ σφαῖρα ὄπλου: Νὰ φκειᾶς ἓνα ἀσ'μόβολου νὰ
γιουμῆς τοῦ τ'φέκι σ'.

ἀσημοβουλλωμένος ἐπίθ. Νάξ. (*Ἀπύρανθ.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσῆμι καὶ τοῦ βουλλωμένος μετοχ.
τοῦ ρ. βουλλώνω.

Σφραγισμένος μὲ ἀργυροῦν σφράγισμα: *Ἀσμ.

Γραφὴ σοῦ πέδω, μάθια μου, ἀσημοβουλλωμένη,
καὶ μὲ τὸ αἶμα τοῦ καρδιάς τὴν ἔχω καμωμένη.

ἀσημοβραχιολᾶτος ἐπίθ. Ζάκ.

*Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσῆμι καὶ βραχιόλι καὶ τῆς καταλ.
-ᾶτος.

*Ὁ ἔχων ἀργυροῦν βραχιόλιον: *Ἀσμ.

Τίνος εἶναι τὰ πρόβατα τ' ἀσημοκουδουνᾶτα,
τίνος εἶναι καὶ τὰ σκυλλιά τ' ἀσημοβραχιολᾶτα;

ἀσημοβροντῶ ΚΠαλαμ. Τραγοῦδ. πατρ. 29.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσῆμι καὶ τοῦ ρ. βροντῶ.

*Ἡχῶ ὡς ὁ ἀργυρος: Ποίημ.

Κ' ἐκεῖ π' ἀσημοβρόντησαν 'ς τὴ μέση τ' ἄρματά της
ἀντάμ' ἀσημοβρόντησεν ἀντρίκεια κ' ἡ καρδιά της.

ἀσημογάιτανο τό, *Ἡπ. — Λεξ. Δημητρ.

*Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσῆμι καὶ γαίτανο.

Τὸ ἐξ ἀργυροῦ νήματος πλεκτὸν κορδόνι.

ἀσημογάιτανος ἐπίθ. *Ἡπ. ἀσ'μουγάιτανους *Ἡπ.
(Ζαγόρ.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσημογάιτανο.

*Ὁ πεποικιλμένος μὲ κορδόνια ἐξ ἀργυρῶν νημάτων
ἐνθ' ἄν.: *Ἀσμ.

Φορεῖς φουστάνι λαχουρί, πανέμορφη κυρά μου,
καὶ σκούφιμα ἀσημογάιτανη καὶ σφάζεις τὴν καρδιά μου

*Ἡπ.

ἀσημογανωμένος ἐπίθ. Κρήτ.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσῆμι καὶ τοῦ γανωμένος μετοχ. τοῦ
ρ. γανώνω.

*Ἐπηργυρωμένος, ἐπάργυρος: *Ἀσμ.

Γιὰ ἰδεῖς κουδούνια τὰ φοροῦν ἀσημογανωμένα.

